U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a soudkyně Daniely Zemanové v právní věci navrhovatelky: **A. S.,** proti odpůrcům: **1) Ing. Miloš Zeman**, bytem Pražský hrad, Praha 1, **2) Ivana Zemanová**, bytem Pražský hrad, Praha 1, oba zast. JUDr. Markem Nespalou, advokátem se sídlem Vyšehradská 421/21, Praha 2, a **3) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, týkající se návrhu na vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí volební stížnosti a vyjádření účastníků

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 6. 2. 2018 návrh navrhovatelky na vyslovení neplatnosti volby odpůrce 1) prezidentem republiky ve volbě konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018 (I. kolo) a ve dnech 26. a 27. ledna 2018 (II. kolo). Navrhovatelka se domnívá, že ze strany odpůrce 1) došlo k porušení § 35 až 38 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů, způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby.

[2] Navrhovatelka nepovažuje kampaň vedenou odpůrcem 1) za čestnou a poctivou, jak zákon o volbě prezidenta republiky vyžaduje. Je přesvědčena, že zveřejnění nepravdivých informací ovlivnilo výsledek voleb ve prospěch odpůrce 1). Poukazuje na velmi malý rozdíl v rozsahu 2,73% mezi výsledným počtem hlasů kandidátů. Navrhovatelka zejména namítá, že před druhým kolem volby byla v celé republice zveřejněna reklama, která Jiřího Drahoše vykresluje jako „proimigračního" kandidáta, konkrétně sloganem „*Stop imigrantům, stop Drahošovi, tato země je naše! Volte Zemana!*". Tato dezinformace se objevila na několika billboardech v Praze a letáky s podobným textem zaplavily celou republiku. V celostátním tisku se také objevil inzerát s tímto heslem. Tento nepravdivý

údaj byl jednoznačně v neprospěch Jiřího Drahoše. Mimo jiné poukazuje také na šíření informací o tom, že Jiří Drahoš je pedofil a že spolupracoval s StB. Ve své stížnosti se však zaměřuje primárně na téma migrace a s ní související nepravdivé výroky, které lze prokazatelně přičíst odpůrci 1). Uvádí, že odpůrce 1) v TV Barrandov veřejně přiznal, že souvislost mezi migrací a Jiřím Drahošem je záměrná, neboť „[p]*rotože migrace je citlivé téma, spojení pana Drahoše s migrací je logické a oprávněné*". Kampaň měla tudíž navozovat dojem, že zvolení Jiřího Drahoše prezidentem republiky, by pro Českou republiku znamenalo bezpečnostní hrozbu. Je přesvědčena, že pokud by ke zveřejnění lživých informací nedošlo, výsledek volby by byl jiný. Navrhovatelka poukazuje na průběh prezidentské debaty na TV Prima, kterou v přímém přenosu sledovalo více než dva miliony diváků. V této souvislosti cituje výroky prezidentských kandidátů. Uvádění lživých informací, napadání protikandidáta urážkami atd. považuje za útok na principy demokracie. Navrhovatelka ve svém podání upozorňuje rovněž na výroční zprávu BIS z roku 2014 a činnost prorusky orientovaných organizací, které české populaci podsouvají určité názory a ideje. Závěrem uvádí, že odpůrce 1) užil v kampani mnoho lživých, zlých, útočných a nenávistných informací. Je přesvědčena, že se jedná o hrubé porušení zákona a navrhuje vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky.

[3] Nejvyšší správní soud zaslal volební stížnost k vyjádření odpůrcům.

[4] Státní volební komise ve svém vyjádření zdůraznila, že jejím úkolem není dohled nad dodržováním pravidel volební kampaně a jejího financování, a proto nedisponuje žádnými informacemi, jimiž by mohla potvrdit či vyvrátit skutková tvrzení navrhovatelky. Nemůže se k nim tudíž ani nijak vyjádřit.

[5] Odpůrci 1) a 2) zaslali společné vyjádření, v němž uvádí, že z návrhu není zřejmé, čeho se navrhovatelka domáhá a proti komu návrh směřuje, a nejsou tudíž splněny požadavky stanovené v § 37 odst. 3 s. ř. s. Proto navrhují, aby NSS navrhovatelku vyzval k odstranění vad. Namítají, že výroky o tom, že Jiří Drahoš je pedofil a že spolupracoval s StB, nelze přičíst odpůrci 1). Navrhovatelka dle jejich tvrzení neunesla břemeno důkazní, pouze připojila přepis části debaty, která probíhala na TV Prima, a odstavec ze zprávy BIS za rok 2014. V této souvislosti odkazují na nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04. Odpůrci 1) a 2) závěrem uvádějí, že volba prezidenta republiky proběhla v souladu se zákonem a navrhují, aby NSS návrh odmítl, případně zamítl, a navrhovatelce uložil povinnost k náhradě nákladů řízení.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

III.A) Obecná zákonná východiska pro soudní přezkum volby prezidenta republiky a jejich změny

[6] Podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky se může každý občan zapsaný do stálého seznamu, zvláštního seznamu vedeného zastupitelským úřadem, navrhující poslanci, navrhující senátoři nebo navrhující občan, do sedmi dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta republiky Státní volební komisí, domáhat podáním návrhu na

neplatnost volby prezidenta ochrany u soudu, má-li za to, že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby prezidenta.

[7] Citované ustanovení bylo od minulé přímé volby prezidenta republiky změněno, a to na základě novelizace provedené zákonem č. 322/2016 Sb., kterým se mění volební zákony a další související zákony. Zatímco podle znění zákona účinného do 31. 12. 2016 navrhovatel mohl podat návrh (a soudu návrhu vyhovět) tehdy, měl-li za to, *že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby prezidenta*, od ledna 2017 je již třeba, aby navrhovatel tvrdil, *že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který* ***hrubě ovlivnil*** *výsledek volby prezidenta* (zvýraznil NSS). Jen pro úplnost lze podotknout, že stejná změna se promítla i do ostatních volebních zákonů.

[8] Za předchozí právní úpravy NSS v usnesení ze dne 2. 7. 2004 čj. Vol 6/2004 - 12, č. 354/2004 Sb. NSS, dovodil, že základními předpoklady pro vyhovění volební stížnosti je (1) protizákonnost, tj. porušení některých ustanovení zákona upravujícího volební proces, (2) vztah mezi touto protizákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno, a (3) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. „*Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by tento kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje ‚zatemnění' volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.*" Volební výsledky jsou „zatemněny" tehdy, je-li možno se důvodně domnívat, že by volby dopadly odlišně, pokud by nedošlo ke zjištěné nezákonnosti (usnesení NSS ze dne 10. 11. 2016, čj. Vol 4/2016 - 191, publ. pod č. 3522/2017 Sb. NSS).

[9] Ačkoli volební zákony do konce roku 2016 neobsahovaly výslovnou úpravu, případný zásah volebního soudu mohlo dle soudní judikatury vyvolat pouze porušení zákona způsobilé ovlivnit výsledky voleb v určité intenzitě. V tomto směru tedy bude možné nadále vycházet z dosavadní judikatury, neboť pojem „hrubé ovlivnění" výsledků voleb lze co do intenzity považovat za zákonodárcem zvolený ekvivalent jejich „zatemnění". Na druhou stranu však nelze ignorovat, že zákonodárce opustil předpoklad pouhé potenciality vlivu porušení zákona na výsledek volby a zákonem č. 322/2016 Sb. zavedl požadavek, aby porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo. Jinými slovy, nyní již bude pro vyhovění volební stížnosti nutné, aby bylo v řízení podle § 90 s. ř. s. prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, a to hrubým způsobem.

[10] S těmito východisky NSS přistoupil k posouzení návrhu.

III.B) Limity soudního přezkumu voleb ve vztahu k posuzování volební kampaně

[11] Podle § 35 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky se volební kampaní rozumí „*jakákoli propagace kandidáta na funkci prezidenta republiky nebo volební agitace v jeho prospěch, zejména veřejné oznámení určené na jeho podporu nebo sloužící v jeho prospěch, včetně jakékoli doprovodné akce, za které se poskytne nebo obvykle poskytuje úplata. Za volební kampaň se považuje i sdělení v neprospěch jiného kandidáta na funkci prezidenta republiky.*" Volební kampaň začíná dnem vyhlášení volby prezidenta a končí vyhlášením celkových

výsledků volby (§ 35 odst. 3 zákona o volbě prezidenta republiky). Zákon též požaduje, aby volební kampaň probíhala „*čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech zveřejňovány nepravdivé údaje*“ (odstavec 4 citovaného ustanovení). „*Propagace nebo volební agitace šířené prostřednictvím komunikačních médií musí obsahovat informaci o jejich zadavateli a zpracovateli; to platí obdobně i pro využití velkoplošných zařízení a sdělení v neprospěch kteréhokoli kandidáta na funkci prezidenta republiky. Kandidáti jsou povinni označit svým jménem a příjmením jimi využité prostředky volební kampaně. Registrované třetí osoby jsou povinny jimi využité prostředky volební kampaně označit názvem, zkratkou nebo jménem a příjmením a evidenčním číslem registrované třetí osoby přiděleným Úřadem*“ (odstavec 5; zákon má na mysli Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí).

[12] Nejvyšší správní soud i Ústavní soud již v minulosti v řadě svých rozhodnutí posuzoval stížnosti na průběh volební kampaně, a to ve volbách do Poslanecké sněmovny či Senátu Parlamentu, do zastupitelstev územních samosprávných celků i v první přímé volbě prezidenta republiky. V prvé řadě je třeba připomenout, že „*smyslem volební kampaně je snaha aktérů politického boje o získání co největší přízně voličů pro své kandidáty a volební programy. Jejími základními funkcemi jsou proto informovanost, identifikace a mobilizace. Podstata volební kampaně spočívá v tzv. politické komunikaci, a to jak mezi kandidujícími subjekty navzájem, tak především mezi kandidáty (zejména politickými stranami) a voliči (potenciálními i skutečnými ...). V podmínkách demokratického státního režimu a svobodných voleb bývá obvyklé, že kandidáti a jejich stoupenci využívají vedení pozitivní i negativní kampaně. Ostatně citovaná zákonná úprava výslovně zmiňuje vedení kampaně i v neprospěch jiného kandidáta na funkci prezidenta republiky, tedy negativní kampaň*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 44/2013 - 72, č. 2833/2013 Sb. NSS). Zveřejňování informací o jednotlivých kandidátech a jejich politickém projevu je chráněno svobodou projevu a právem na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod), ruku v ruce s ochranou svobodné soutěže politických sil v demokratické společnosti (čl. 22 Listiny základních práv a svobod).

[13] Stejně jako další volební zákony i zákon o volbě prezidenta republiky požaduje, aby byla volební kampaň vedena „čestně a poctivě“ (§ 35 odst. 4). Soudy při výkladu těchto pojmů vycházejí „*nejen z toho, jak jsou tyto pojmy chápány v běžném životě, ale současně musí i přihlížet k charakteru volební kampaně, která má jistě svá specifika vyplývající z vyostřeného střetu mezi jejími aktéry, kteří se jednak snaží získat podporu pro svůj volební program, jednak podlomit důvěru k volebnímu soupeři*“ (usnesení NSS ze dne 29. června 2006 č. j. Vol 45/2006 - 17, č. 963/2006 Sb. NSS). V průběhu volební kampaně „*jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich*

použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Jeho negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit“ (již citovaný nález Ústavního soudu ze dne 26. ledna 2005 sp. zn. Pl. ÚS 73/04 ve věci senátora Nádvorníka).

III.C) Námitky proti volební kampani Miloše Zemana

[14] S ohledem na obsah volební stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval částí volební kampaně odpůrce 1) týkající se tématu migrace, kterou navrhovatelka učinila ústředním tématem své volební stížnosti, zejména pokud jde o slogan „*Stop imigrantům, stop Drahošovi, tato země je naše! Volte Zemana*“. Šíření tohoto sloganu v období před volbami považuje NSS za obecně známou skutečnost ve smyslu § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (aplikovaného v tomto řízení na základě § 64 s. ř. s.), tedy za skutečnost, kterou není třeba dokazovat.

[15] Navrhovatelka namítala, že volební kampaň Miloše Zemana spojovala Jiřího Drahoše s podporou imigrace z muslimských zemí. K tomu NSS v prvé řadě podotýká, že výběr tohoto tématu volební kampaně či způsob jeho prezentace nelze bez dalšího považovat za protiprávní. „*Zcela přirozenou součástí volební kampaně je zdůrazňování hodnot a postojů, které hodlá kandidát po svém případném zvolení zastávat*“ (usnesení NSS ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 42/2013 - 85). Migrační politika je v současné době jedním z frekventovaných společenských témat, kandidátu na prezidenta republiky tak nelze vyčítat, že v rámci volební kampaně prezentuje své názory i na tuto problematiku. Zároveň je zcela logické, že se odpůrce 1) i v této oblasti vymezoval proti svému soupeři, neboť v případě shodného názoru obou kandidátů by se mohli voliči jen stěží rozhodovat, kterému z nich dají svůj hlas. Pokud volební tým odpůrce 1) využil odlišných názorů Jiřího Drahoše a vykreslil jej jako osobu k imigraci (či obecně k cizincům) vstřícnou, nelze to považovat za porušení pravidel vedení volební kampaně, pro niž je charakteristická personalizace, hyperbolizace, symboličnost a zkratkovitost (usnesení NSS ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 33/2013 - 45, č. 2832/2013 Sb. NSS). NSS považuje za důležité, že Jiří Drahoš měl v průběhu volební kampaně dostatek času a prostoru, aby své postoje voličům vysvětlil a případně vyvrátil či uvedl na pravou míru tvrzení šířená o jeho osobě ze strany konkurenta, což také činil.

[16] Slogan „*Stop imigrantům a Drahošovi, tato země je naše, volte Zemana*“ lze jistě – jako ostatně celou řadu jiných politických sloganů jiných politických subjektů v mnoha volbách zejména v posledních letech – hodnotit jako povrchní, se zanedbatelným přínosem pro ono *millovské* tržiště idejí (*marketplace of ideas*; koncept připisovaný mimo jiných Johnu Stuartu Millovi na základě jeho díla *O svobodě/On Liberty*). Nutno však připustit, že byl zřejmě z hlediska zamýšleného účinku přímočarý – jeho obsahem je výzva k volbě jednoho kandidáta (volte Zemana) a k zabránění vítězství konkurenčního kandidáta (stop Drahošovi), a zkratkovitá upoutávka na téma zabránění migrace, na němž se kandidát Miloš Zeman v kampani zejména profiloval (stop imigrantům, tato země je naše, tedy *cizinec není našinec*), s podprahovým sdělením, že konkurenční kandidát naopak imigraci podporuje (*vítáme naše cizince*, slovy známé filmové pohádky). Přestože lze souhlasit s navrhovatelkou, že jde o signál zavádějící či dokonce nepravdivý, neboť stanovisko konkurenčního kandidáta k problému imigrace bylo strukturovanější a komplexnější, vzpírající se černobílému diktátu zkratkovitého sloganu, nelze současně popřít, že se oba kandidáti v přístupu k řešení tohoto problému lišili.

[17] Nejvyšší správní soud v roce 2013 při posuzování stížností proti zvolení odpůrce 1) prezidentem republiky poznamenal, že některá tvrzení vítězného kandidáta užitá v rámci volební kampaně se mohla řadě voličů jevit jako nekorektní, demagogická či dokonce lživá. Tatáž hodnocení mohl u některých voličů vyvolat volební slogan odpůrce 1), na který navrhovatelka poukazuje nyní. NSS však dnes, stejně jako tehdy, znovu zdůrazňuje, že se nemůže stavět do pozice konečného arbitra slušnosti a etiky, neboť není jediným ochráncem korektnosti celého volebního procesu (usnesení NSS ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 12/2013 - 64). Jsou to voliči, „*kterým v prvé řadě přísluší hodnotit volební kampaň jednotlivých kandidátů a chování těchto kandidátů během ní. Voličům přísluší vyhodnotit volební kampaň v celé její šíři i v jejích jednotlivostech. To se týká též morálních aspektů vedení kampaně, hodnocení toho, zda jednotlivé výroky pronesené kandidáty nejsou zavádějící, zda se kandidát neuchýlil k příliš konfrontačnímu stylu atd. Za podstatné zdejší soud považuje, aby měli kandidáti v kampani možnost, pokud tak uznají za vhodné, se vyjádřit ke krokům, i těm kontroverzním, svého protikandidáta a tím umožnit voličům, aby si sami o kandidátech udělali vlastní představu. Je pak na voličích, aby výsledek tohoto svého hodnocení promítli do rozhodnutí, jak naložit se svým hlasem. Úkolem soudu nemůže být neohraničené hodnocení volební kampaně z hledisek etiky, vhodnosti, přesvědčivosti či vkusu. Role soudu působícího ve volebním soudnictví je v daném ohledu podpůrná a nastupuje až v tom krajním případě, kdy by se volební kampaň vymanila zákonem nastaveným pravidlům pro její provádění, že by se nedalo mluvit o čestném a poctivém politickém boji. Platí přitom, že ne každé jednání v rámci volební kampaně, které může být některými voliči vnímáno jako neetické, nevhodné či nevkusné, zároveň okamžitě přesahuje rámec poctivě a čestně vedené volební kampaně, jak ji pojímá zákon o volbě prezidenta republiky, a stává se protiprávním. Je totiž nutno akceptovat, že ve volebním klání je možné počítat i s poměrně ostrými souboji jednotlivých kandidátů*“ (usnesení NSS ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 27/2013 - 83). Je tedy primárně na voličích, aby si udělali vlastní představu o kandidátech a výsledek svého hodnocení promítli do rozhodnutí, jak naložit se svým hlasem (k tomu srov. usnesení NSS ze dne 18. 2. 2013 čj. Vol 27/2013 - 83). Soud by mohl do volebního procesu zasáhnout v případě uvádění nepravdivých údajů o kandidátech pouze tehdy, pokud by intenzita zkreslení informací již neumožnila voličům učinit nezávislý úsudek a jednoznačně vedla k odlišnému výsledku voleb.

[18] Porušení zákona nelze spatřovat ani v tom, že odpůrce 1) ve veřejnosti vytvářel dojem, že on sám může z pozice prezidenta republiky imigrační politiku České republiky ovlivnit (respektive „zastavit imigraci“). Je pravda, že azylová a přistěhovalecká politika je oblastí, v níž se uplatňuje sdílená pravomoc členských států a Evropské unie (srov. článek 4 Smlouvy o fungování Evropské unie), a řada opatření je tak přijímána na unijní úrovni. Na druhou stranu, hlava členského státu může bezesporu vyvíjet snahu k prosazování jí preferovaných cílů, a to například diplomatickou aktivitou, nebo v případě prezidenta republiky svým vlivem na složení vlády (a jejím prostřednictvím na zastoupení České republiky v Radě EU). Bez ohledu na to však budoucí nesplnění předvolebních slibů nepředstavuje porušení zákona (srov. usnesení NSS ze dne 26. června 2006 č. j. Vol 17/2006-25, č. 962/2006 Sb. NSS).

[19] Navrhovatelka spatřovala nezákonnost volební kampaně odpůrce 1) též v informacích o Jiřím Drahošovi, které se šířily prostřednictvím tzv. řetězových emailů a sociálních sítí. Aniž by se NSS v této věci zabýval otázkou masovosti šíření těchto zpráv a jejich přičitatelnosti odpůrci 1), jeho volebnímu štábu či jiné třetí osobě, je nutno na

základě výše uvedeného konstatovat, že obsah těchto zpráv nedosahuje z výše uvedených důvodů takové intenzity protizákonnosti, kterou by bylo možno jednoznačně spojit s hrubým ovlivněním výsledku voleb.

[20] Nad rámec výše uvedeného NSS uvádí, že soudní přezkum voleb je mechanismem zajišťujícím ochranu základních práv a svobod, mezi něž bezesporu patří i právo občanů podílet se na správě veřejných věcí svobodnou volbou svých zástupců, stejně jako právo přístupu občanů k voleným a jiným veřejným funkcím (čl. 21 Listiny základních práv a svobod). Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon. Aplikace a interpretace tohoto zákona ze strany orgánů veřejné moci a soudů, ovšem nemůže tyto ústavní kautely vyprázdnit, jinak by se pravidla volebního procesu stala bezzubými. Chování aktérů politické soutěže, jejich podporovatelů či odpůrců, v širším smyslu vlastně všech, se musí dít ve vymezeném ústavním rámci. Zásah volebního soudu do této soutěže je a zůstává sice výjimečným, ale i nadále použitelným nástrojem, byť vyhrazeným pro případy porušení volebních zákonů ve větším rozsahu, vyšší intenzitě, se skutečně nastalým a prokázaným účinkem na dosažený volební výsledek.

III. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud tedy neshledal návrh na vyslovení neplatnosti volby odpůrce 1) prezidentem republiky důvodným, nezjistil již v prvním kroku přezkumného algoritmu namítané porušení zákona, a proto návrh zamítl.

[22] Podle § 93 odst. 4 soudního řádu správního nemá v řízení ve věcech volebních žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. února 2018

Tomáš Langášek
předseda senátu